

nisteren og jeg selv har givet spørgeren og dennes partifæller.

Spørgeren har gennem henvisning til, at Ventes sekretariat frem til valgdagen ved besvarelser skulle have taget udgangspunkt i, at skatkestoppet skulle gælde allerede med virkning fra 2001-vurderingen, søgt at så tvivl om indholdet af skatkestoppet.

Jeg har ikke nærmere kendskab til de nævnte svar. Hvis der skulle være sket konkrete fejl er det beklageligt. Jeg finder dog ikke, at dette kan have nogen afgørende betydning for skatkestoppet.

Regeringen har gjort det, som de nuværende regeringspartier lovede før valget. Der er gennemført et skatkestop, der gælder fra dag ét, hvor den nye regering trådte til. Den nye regering har også klart ved dens konkrete handlinger vist, at den tager ansvaret for de beslutninger, som den selv træffer.

Derimod har den nye regering ikke ansvaret for de beslutninger, som den tidligere regering traf. Som en ansvarlig regering har vi valgt ikke at ændre ved de økonomiske beslutninger, som er truffet af den tidligere regering. Der er også indgået aftaler med kommunerne, der i overensstemmelse hermed har disponeret.

Alternativet ville have været, at regeringen skulle rulle alle de beslutninger vedrørende beskatningen i 2002 tilbage som den tidligere regering havde truffet. Udover, at det ville have været en meget stor øvelse at foretage på et meget sent tidspunkt, ville der også have været skatteydere, der som følge heraf ville have fået en øget skattebetaling. Det fandt vi ikke rimeligt.

Spm. nr. S 988

Til justitsministeren (18/2 02) af:

Anne Bastrup (SF):

»Hvem er ansvarlig for overholdelse af afgørelser om, at en person ikke må have dyrehold på grund af dyremishandling, eller hvor der på anden vis er truffet beslutning om en given foranstaltning til beskyttelse af dyrene?«

Begrundelse

Det sker ikke sjældent, at mennesker, der har foretaget anmeldelser om dyremishandling, efterfølgende må konstatere, at der intet sker som opfølgning på den konkrete sag, uanset der er truffet beslutning om, at den pågældende ejeren har fået påbud om for en tid ikke at må have dyr i sin varetægt, eller der er truffet beslutning om, at dyret skal slagtes, flyttes o.a. Spørgeren finder, at denne retstilstand er helt uantagelig.

Svar (28/2 02)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Efter dyreværnslovens § 29, stk. 1, kan den, der ved dom findes skyldig i mishandling eller grovere uforsvarlig behandling af dyr, ved dommen for bestandig eller for et nærmere fastsat tidsrum frakendes retten til at eje, bruge, passe eller slagte eller i det hele beskæftige sig personligt med dyr. Det samme gælder den, der efter tidligere at have gjort sig skyldig i uforsvarlig behandling af dyr på ny findes skyldig i sådan overtrædelse. Forbudet kan begrænses til at angå bestemte arter af dyr. Overtrædelse af forbudet straffes med bøde eller fængsel indtil 6 måneder.

Det påhviler ejeren at skaffe sig af med dyrene, når vedkommende er frakendt retten til at holde dyr i medfør af dyreværnslovens § 29. Ejeren kan således vælge, om dyrene skal skaffes af vejen ved salg, slagtning eller på anden måde.

Undlader ejeren at skille sig af med dyrene, påhviler det politiet at sikre, at forbudet efterkommes. Det beror på en konkret vurdering, om der er behov for at rejse en ny straffesag i den anledning. Anklagemyndigheden må i den forbindelse tage stilling til, om der er behov for at nedlægge påstand om konfiskation af dyrene efter straffelovens almindelige bestemmelser herom. Det fremgår således af straffelovens § 75, stk. 2, at der kan ske konfiskation af bl.a. genstande, der har været brugt eller bestemt til at bruges ved en strafbar handling, såfremt det må anses for påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, eller særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor.